ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η χρησιμοποίηση των προσφύγων ως όπλο στις γεωπολιτικές αντιπαραθέσεις

Άρθρο της ημερήσιας εφημερίδας της Τουρκίας Εβρενσέλ για τις νέες εξελίξεις στο προσφυγικό

Η Τουρκία ωθεί τους πρόσφυγες πέρα από τα σύνορα και η Ελλάδα τους απωθεί. Αυτό που παρακολουθούμε είναι μια κινηματογραφική ταινία ντροπής ελληνοτουρκικής παραγωγής. Με τους πρόσφυγες να πηγαινοέρχονται σαν μπαλάκι στο τραπέζι του πινγκ-πονγκ.

Ercüment AKDENİZ

Ανάλγητη απέναντι στους πρόσφυγες είναι η δεξιά κυβέρνηση στην Ελλάδα. Τι κι αν είναι γέροι, παιδιά, ή ανάπηροι, οι άνθρωποι που συγκεντρώνονται στα σύνορα ψεκάζονται με δακρυγόνα και βομβαρδίζονται με χειροβομβίδες κρότου λάμψης. Ο πόλεμος που ξεκίνησε εναντίον των προσφύγων ονομάζεται **«απώθηση».** Η Ελλάδα αρχικά τράβηξε την προσοχή λόγω των αμέτρητων περιπτώσεων βασανιστηρίων κατά μήκος **του ποταμού Έβρου.**

Και πώς θα αποκαλούσαμε την μέθοδο που εφαρμόζει η τουρκική κυβέρνηση; Νομίζω πως θα μπορούσε να ονομαστεί **«προώθηση».** Η Τουρκία **προωθεί τους πρόσφυγες πέρα από τα**

σύνορα και η Ελλάδα τους απωθεί πίσω. Παρακολουθούμε μια **κινηματογραφική ταινία ντροπής ελληνοτουρκικής παραγωγής.** Με τους πρόσφυγες να πηγαινοέρχονται σαν μπαλάκι στο τραπέζι του πινγκ-πονγκ. Οι φρούδες ελπίδες και τα βάσανα δεν έχουν τέλος.

Απομονωμένη στο θέατρο των επιχειρήσεων στη Συρία, η ηγεσία του ΑΚΡ χρησιμοποιεί τους **πρόσφυγες ως πολιτικό ατού.** Επιδιώκει τη διασπορά της κρίσης στην Ευρώπη χρησιμοποιώντας τους πρόσφυγες. Σε αυτό συνοψίζεται η πολιτική της. Τον 20ο αιώνα, ο κόσμος έζησε δυο μεγάλους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και την αναγκαστική εκτόπιση εκατομμυρίων προσφύγων. Όμως, στον 21ο αιώνα έλαχε στο **ΑΚΡ** να χρησιμοποιήσει τους πρόσφυγες ως όπλο στις γεωπολιτικές αντιπαραθέσεις.

Μόνο ντροπή συναντάει το βλέμμα:

Εκατομμύρια πρόσφυγες μεταφέρονται με οχήματα των δήμων, ενώ είναι γνωστό πως οι πύλες των συνόρων δεν θα ανοίξουν. Μιλώντας στο NTV, μια γυναίκα πρόσφυγας λέει, «Οι αξιωματούχοι λένε, «Η πύλη των συνόρων έκλεισε. Πάτε από τη θάλασσα. Οι διακινητές ανθρώπων καυχιούνται, «Ο Αρχηγός έδωσε την άδεια. Αρχίσαμε να μεταφέρουμε τους πρόσφυγες». Η επιβίβαση παιδιών και βρεφών σε λαστιχένιες λέμβους γίνεται σε ζωντανή μετάδοση, συμμορίες στέλνουν ανθρώπους σε ταξίδια θανάτου, κλπ.

Όλα αυτά είναι ασφαλώς εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Όσοι κάνουν τα στραβά μάτια και διευκολύνουν αυτήν την κατάσταση, ας μην χύνουν **κροκοδείλια δάκρυα** με τον πρώτο πνιγμό παιδιού στο Αιγαίο, γιατί **φέρουν πολιτική ευθύνη για όλη αυτή την ντροπή.**

Και η κοινωνία;

Βλέπετε τα συνωστισμένα πλήθη κατά μήκος της οδού Βατάν **στην Κωνσταντινούπολη** να εκλιπαρούν να επιβιβαστούν στα λεωφορεία. Βρέφη προσφυγάκια πετιούνται από τον έναν στον άλλο.

Μια προσφύγισσα χωρίζεται από τον άντρα της και ουρλιάζει. Και, ενώ όλο αυτό συνεχίζεται, περαστικά αυτοκίνητα κορνάρουν και βρισιές βγαίνουν από τα παράθυρα. Κάποιοι φωνάζουν, *«Τσακίσου και μην ξαναγυρίσεις»*. Ενώ στα **Άδανα,** καταστήματα είναι κλειστά και άνθρωποι μένουν μέσα για να προστατεύσουν τους Σύρους από το λυντσάρισμα.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει πως το βουβό επί εννιά χρόνια μίσος για τους Σύρους εκδηλώνεται ως κοινωνική έκρηξη. Πώς μπορεί να υπάρξει συγχρωτισμός κάτω από

τέτοιες καταστάσεις; Πού θα οδηγηθούν τα πράγματα όταν εκείνοι που φεύγουν εξαναγκαστούν να επιστρέψουν;

Είναι φανερό πως βρισκόμαστε σε μια χρονική περίοδο όπου όλοι μας χρειάζεται να ενεργούμε με βάση την απλή λογική. Να αμφισβητήσουμε τις κυβερνητικές αποφάσεις; Μάλιστα. Να ασκήσουμε κριτική στην πολιτική εξουσία, στη λαθεμένη εξωτερική πολιτική και στη λαθεμένη πολιτική στο προσφυγικό που απορρέει από την πρώτη; Φυσικά, και αυτό επιβάλλεται. Το να στρέψουμε όμως την οργή στους πρόσφυγες δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει αποδεκτό.

Γνωρίζετε ποιοι ήταν οι πρώτοι που θα έφευγαν όταν ανακοινώθηκε ότι τα σύνορα θα ανοίξουν; Εκείνοι που βρίσκονται στον πάτο – οι Σύροι, οι Αφγανοί, οι Ουζμπέκοι, οι Κονγκολέζοι. Εκείνοι που δεν μπορούν να αντέξουν μια ζωή δίχως στάτους, εφιαλτικές εργασιακές συνθήκες και μισούς μισθούς, με λίγα λόγια, τα γρανάζια στους τροχούς του καπιταλισμού. Μια προσφύγισσα εργάτρια υφαντουργίας στην Κωνσταντινούπολη έκανε το εξής σχόλιο: *«Καλύτερα να πάω στα σύνορα παρά να ζω με τον φόβο του επαναπατρισμού και να κρύβομαι από την αστυνομία καθώς πηγαίνω στη δουλειά» .*

Όλες αυτές οι καταστάσεις δεν έχουν βιωθεί, κατά κάποιο τρόπο, εξαιτίας της αδυναμίας των εργατών, ντόπιων και προσφύγων, να ενώσουν τα χέρια και την αποτυχία τους να αλλάξουν από κοινού τις δίχως κανόνες εργασιακές συνθήκες;

Δείτε τι λέει ένας πατέρας στα σύνορα της Αδριανούπολης (Έντιρνε) μιλώντας στην **Εβρενσέλ** κρατώντας το παιδί του στα χέρια του μέσα σε ένα σύννεφο δακρυγόνων: *«Αυτό είναι ένα πολιτικό παιχνίδι. Έκαναν πολλά λάθη απέναντί μας. Ούτε η Τουρκία, ούτε η Ελλάδα, ούτε και η Ευρώπη μας αναγνωρίζουν ως ανθρώπους. Κερδίσατε αυτό το τόσο καλοφτιαγμένο παιχνίδι».*

Η **Ευρωπαϊκή Ένωση** φέρει επίσης μεγάλη ευθύνη για την βασισμένη σε πολιτικές διαμάχες ανταλλαγή των προσφύγων. Ο εκπρόσωπος τύπου της ΕΕ στις Βρυξέλλες ρωτήθηκε για τους πρόσφυγες που περνάνε τα ελληνικά σύνορα. Η απάντησή του ήταν ακριβώς η εξής: *«Αν διαπιστώσουμε αύξηση ...θα δράσουμε καταλλήλως».*

Και πώς αυτές οι εξελίξεις θα αλλάξουν πορεία;

Είναι φανερό πως, όσες ιμπεριαλιστικές λύσεις και αν υποβλήθηκαν, δεν αποτέλεσαν λύση για την Συρία. Αν πρέπει η περιοχή να ανασάνει ελεύθερα, η αιματοχυσία να σταματήσει, και

τα δάκρυα να πάψουν, η αδελφοσύνη των λαών και ο αγώνας για ειρήνη θα ανοίξουν τον δρόμο. Μόνο τότε οι πρόσφυγες θα πάψουν να μετατρέπονται σε όπλα στις αντιπαραθέσεις.

Μια τελική παρατήρηση:

Γιατί, απέναντι στο ανθρώπινο δράμα που εκτυλίσσεται στα σύνορα, τα σωματεία, οι συλλογικότητες και οι μαζικές δημοκρατικές οργανώσεις στη Θράκη και την Κωνσταντινούπολη αδυνατούν να επιδείξουν αποτελεσματική αλληλεγγύη; Ας αναρωτηθούμε ο καθένας μας για λογαριασμό κάθε, γυναίκας, παιδιού ή ακόμα και σε σπάργανα βρέφους πρόσφυγα. Κι ό,τι βήματα είναι να κάνουμε, ας τα κάνουμε γρήγορα.

(Μετάφραση από τα αγγλικά Λ. Φρυδά)

Η παραπάνω φωτογραφία δημοσιεύεται στην Εβρενσέλ και απεικονίζει πατριωτική χειρονομία γενναίου Έλληνα αστυνομικού ενώ αμύνεται του πατρίου εδάφους...